

ter. Jeg troer derfor, at man bør være særdeles forsigtig med, at ville henvise altfor store Statsudgifter til Dækning af en Indkomsskat eller trække altfor store Bærler paa det Udbytte, der skal komme ud af den, især saalænge Resultatet af den er uvis. Den maa vistnok aldrig betragtes som en Stats Hovedindtægtskilde, men kun som Supplement til allerede bestaaende Skatter. Jeg skal ikke her ved denne første Behandling gaae nærmere ind paa Enkelt- heberne, men det maa dog være mig tilladt at bemærke, at det, der især har været støvende for mig ved denne Lovs Bestemmelser, hvilket ogsaa en foregaaende Taler udhævede, er Tilbudet om Gden og selve Gdsafslæggelsen. Det kan maaskee være rigtigt, jeg siger maaskee, thi jeg veed ikke bestemt, hvad jeg i saa Henseende skal troe, at en Selvangivelse finder Steb, men det forekommer mig ganske vist, at det vilde være urigtigt, dersom en Skattepligtigs Skatteydelse skulde kunne bestemmes ved hans egen Gd, dersom, rettere sagt, den større eller mindre Skatteydelse skulde være afhængig af Bedkom- mendes egen Gd. Udkastet gaaer jo ud paa, at i det Tilfælde, at en Skattepligtig ikke var tilfreds med Stattecommissionens Ansættelse, og derfor henvendte sig til Dverfskattecommis- sionen, saa skulde denne kunne kalde ham til sig og forhøre ham, og der skulde saa stilles ham Valget imellem, enten at gaae ind paa Dver- skattecommissionens Kjendelse, eller frie sig ved sin Gd. Det er det, der forekommer mig saa særdeles misligt, at stille en Skattepligtig i et saadant Collisionstilfælde; Folgen synes mig let vil blive, at den mindre Redelige, den, som ikke tager det saa nøie, vil kunne slippe med en heel Deel mindre end det, han egentlig burde erlægge, hvorimod omvendt den mere Samvittighedsfulde let vil komme til at erlægge mere, end der tilkommer ham, og det vil navnlig være Tilfældet, naar han for Exempel er Handlende eller Agerdyrker, eller i det Hele henter sine Indtægter fra saadanne Kilder, at der udfordres en heel Bereg- ning til at udfinde Nettoindtægten. I Krigs- skatteloven for forrige Aar, og ogsaa, saavidt jeg erindrer, i det Udkast, som er forelagt iaar, er der dog ikke af de Embedsmænd, der have at opgive deres uvisse Indtægter, forlangt

noget sligt Gds Tilbud eller frødret Gds Af- æggelse; man har ladet sig nøie med at for- dre en Angivelse af dem paa Tro og Love, og jeg skulde ret ønske, at det Samme ogsaa maatte findes tilstrækkeligt her. Ved den hidtil brugte Ligning efter Formue og Leilighed er det Tilfældet, at naar den, der ansæt- tes, ikke finder sig tilfreds med Lignings- commissionens Ansættelse, kan han hen- vende sig til Communalbestyrelserne eller paa Landet til Sogneforstanderskaberne, der da have at afgive deres Skjøn derover, og, er han hel- ler ikke tilfreds dermed, kan han gaae videre lige til Ministeriet. Det forekommer mig, at en noget lignende Fremgangsmaade ogsaa uden Fare maatte kunne tænkes ved en Indkomsskat; var Bedkommende ikke tilfreds med Skattecom- missionens Ansættelse, da henviser Udkastet ham selv til at henvende sig til Dverfskatte- commissionen, men saa mener jeg ogsaa, at, naar han henvendte sig til Dverfskattecommis- sionen og den afgav Kjendelse, saa maatte det derved have sit Forblivende. Jeg synes ikke, at der kan være nogen Fare ved at standse der, thi Udkastet selv indrømmer ham det jo som en Ret, og foreskriver ham det tildeels som en Pligt, at han personlig kan fremstille sig for Dverfskattecommissionen, kan forhandle med den, kan forelægge sine Regnskabsbøger for den, kan i det Hele taget føre hvilke Bewiisligheder han ønsker, saaledes at Dverfskattecommissionen maa kunne erholde enhver ønskelig Dplysning. Jeg skulde derfor ret meget ønske, at man maatte kunne finde paa en Fremgangsmaade, der kunde være betryggende baade for Staten og for den Skattepligtige, uden at være nødsaget til at ty- til Gds Tilbud og Gds Afslæggelse. Med Hen- syn til selve Stattecommissionernes Sammen- sætning, da kan jeg henholde mig til hvad der før blev ytret, idet det forekommer mig, at det kunde være ret hensigtsmæssigt, om disse Skattecommissioner ikke saa at sige udelukkende dannedes af de bestaaende Communalbestyrelser, thi, som der ogsaa er blevet sagt, det er navn- lig i Kjøbstæderne Tilfældet, at der eksisterer særegne Ligningscommissioner, og at de Mænd, der vælges til at være Medlemmer af Lignings- commissionerne, vælges efter ganske andre Grund- sætninger end de, hvorefter man vælger Com-